

**STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 18 listopada 2010 roku

w sprawie organizacji pracy biur prasowych.

Krajowa Rada Sądownictwa zwraca uwagę na konieczność stworzenia w sądach powszechnych jednolicie funkcjonujących biur prasowych. Biura takie, tworzone w sądach okręgowych i apelacyjnych winny składać się z profesjonalnie przeszkolonych sędziów, w miarę możliwości i potrzeb z dwóch rzeczników obsługujących pion cywilny oraz karny. Taka specjalizacja sprzyja nie tylko swobodzie wypowiedzi, ale ułatwia sprawowanie funkcji dając możliwość precyzyjnego wyjaśniania nawet najtrudniejszych zagadnień z danej dziedziny.

Rzecznicy prasowi powinni być aktywni w swojej pracy. Sprzyjałoby temu rozważne ustalanie ich zakresu czynności. Potrzebna jest tutaj dobra współpraca i zrozumienie ze strony prezesów sądów. Odpowiednie obciążenie rzeczników pracą orzeczniczą spowoduje nastawienie na właściwą prezentację problemów sądownictwa i środowiska sędziowskiego w miejsce li tylko doraźnego odpierania ataków mediów.

Wskazaniem jest, by w biurze prasowym sądu była także osoba zastępująca sędziów gdy są na sali rozpraw, stale odbierająca telefony, przygotowująca odpowiednie akta czy proste informacje dla mediów. Może to być asystent sędziego lub osoba o przygotowaniu medialnym.

Rzecznicy prasowi powinni uczestniczyć w profesjonalnych szkoleniach, które nie byłyby jedynie teoretycznymi wykładami, ale głównie warsztatami pracy przed kamerą, mikrofonem, docierania do mediów, czy pisania sprostowań, wyjaśnień, polemik. Niedopuszczalne są sytuacje gdy rzecznik prasowy musi dzielić swój gabinet z innymi sędziami, co niestety nadal się zdarza. Rzecznicy powinni prowadzić nieustanny monitoring lokalnych mediów i nie lekceważyć nawet najdrobniejszych fałszywych informacji dotyczących sędziów i sądów, na bieżąco informować prezesów sądów o publikacjach na temat swoich jednostek zwłaszcza tych o pejoratywnym zabarwieniu. Nie powinni unikać występowania w lokalnych czy centralnych mediach elektronicznych. W trudnych przypadkach, gdy media lekceważą próby wyjaśnień czy sprostowań, wskazane jest przekazywanie takich informacji Krajowej Radzie Sądownictwa, przy której działa zespół ds. mediów.

Sądy winny mieć czytelne strony internetowe, na których łatwo znaleźć telefon komórkowy oraz adres poczty elektronicznej do rzecznika prasowego.

Krajowa Rada Sądownictwa zwraca się do Ministra Sprawiedliwości oraz do Prezesów Sądów, by w oparciu o doświadczenia najlepszych sądowych biur prasowych

stworzyć wzorcowy model i wprowadzać go do sądów, w których takiej obsługi nie ma.

W społeczeństwie medialnym nie wolno lekceważyć potrzeby profesjonalnego reprezentowania sądownictwa. Nawet najlepsze wyroki nie obronią się w odbiorze opinii społecznej, jeśli nie zostaną przedstawione obywatelom w sposób zrozumiały, z odpowiednimi, jasnymi wyjaśnieniami.